

Glæde i Herren.

Herren er min store Glæde,
 Juble Hjerte, hvad du kan!
 Mund og Tunge, begge kvæde,
 Syng den over Sø og Land!
 Lad vor Glæde med Guds Ord
 Tones om den ganste Jord!
 Op mod Himlen lad den stige,
 Møde Glæden i Guds Rige!

Herren er min sande Glæde,
 Tom al jordist Glæde er.
 Ak, hvor mange maa vel græde
 Som i Verdens Glæde ler!
 Men som Livets sande Veie
 Herrens Glæde sviger ei;
 Klar som Dagen, lys som Solen
 Straaler den som Naadestolen.

Herren er min stille Glæde
 Gjennem Livets Strid og Nød.
 Og naar jeg engang skal træde
 Ud af Verden ved min Død,
 Herrens stille Glæde skal
 Gjennem Dødens Skygges Dal
 Følge mig til Herrens Sæde.
 Ak, hvad stille, himmelsk Glæde!

Herren har en evig Glæde
 For de fromme Børn hos sig.
 Ingen Taarer mer skal våde
 Kinden hist i Himmerig;
 Men Guds kjære Børn skal der
 Af den Herlighed de ser
 Mættes med en evig Glæde,
 Ak, du søde Himmelsglæde!

J. Blåtkan.

Tale i Bothell Kirke ved Pastor
Blichers Tiltrædelse.

Ved M. A. C.

(Meddelt efter Opfordring.)

„Det samme Sindelag være i Eder,
 som og var i Kristus Jesus“. Fil. 2, 5.

Det er Guds Formaning om det
 rette Sindelag, jeg vil lægge dig,
 kjære Menighed, paa Hjerte, naar
 du idag skal modtage din nye Prest.

Af Erfaring ved vi alle, af hvilken
 stor Betydning et godt Sindelag er

Menneskene imellem. Det er jo det
 Sindelag, eller Hjertelag, med hvil-
 ken du gjør en Ting, som giver din
 Handling Værd. Naar du tror om
 en Mand, at han har et godt Hjerte-
 lag, da elsker du ham. Du tør være
 uenig med ham om mange Ting;
 men dersom du tror, at han er op-
 rigtig og beherskes af et godt Hjerte-
 lag, da kan du ikke andet, du elsker
 ham.

Og dette gode Hjertelag, der er saa
 vigtigt Menneskenemellem i Alminde-
 lighed, har ogsaa sin store Betydning
 mellem en Prest og hans Menighed.
 Er der nogen Ting, som en Prest rig-
 tig maa buse sig, da er det Menighe-
 dens gode Hjertelag. Hvad Neg-
 sturen er for Algeren, er Menighedens
 Sympati og Kjærlighed for Presten.
 Dette vil du, kjære Menighed, idag
 betænke. Der ligger noget hjerteligt,
 noget inderligt og helligt i det For-
 hold, som udtrykkes med Ordene:
 „Presten vor“ og „Menigheden min“.
 Dette Forhold staar Side om Side
 med de sterkeste Baand, som knytter
 os Mennesker sammen. Derfor vil
 I idag med et godt og varmt Hjerte-
 lag hilse eders Prest velkommen i
 Jesu Navn.

Og dette Hjertelag vil I saa, naar
 I betænker den Guds Godhed, som
 idag tilsikkes eder. Naar I betænker
 Betydningen af det, at I nu skal saa
 en Prest, som skal bo og virke iblandt
 Eder, da maa I blive glade og tak-
 nemmelige; thi det er ikke saa, at I idag
 vil saa en Byrde, men en Lettelse, en
 Velsignelse — en Hjælp. I Forældre,
 som er omkringet af en Barneskole, saar
 idag en trofast Ven, som vil bede med
 Eder for Børnene og hjælpe Eder at
 opdrage dem for Gud og Himlen.
 Hvor ofte har det ikke voldt Eder Be-
 klæmning, naar I har merket, hvorle-
 des Børnene lidt efter lidt ikke alene
 kom bort fra deres Modersmaal, men
 ogsaa sine Fædres Tro og Fædres
 Gud? I dag sender Gud Eder en
 Sjælsfæder, som vil hjælpe Eder.

Han kommer i Guds Navn, med
 Guds Midler og med Guds Forjät-
 telse.

I unge, som omgives af tusinde
 Farer og Fristelser, saar idag en Ve-
 der, som vil vejlede eder der, hvor
 Veien gaar til det gode. Tænk, hvil-
 ken vigtig Tid af Livet, I nu staar
 midt oppe i? Hvad Grundvolden er
 for et Hus, er denne Tid for Eders
 fremtidige Dage, ja Næsten af Eders
 Liv. Nu sender Gud Eder en Prest,
 som vil være Eder en trofast Ven.
 Han vil formaane Eder mod Verdslig-
 hed, Sjerrighed, Drukkenstap og alt
 det, som fordærver Legeme og Sjæl.
 Han vil vise eder Veien til sand Lyk-
 ke og evig Salighed. Se derfor skulle
 I idag være inderlig glade og takke
 Gud. Enhver burde være med og
 sjaa Ring om Eders Prest og sige:
 „Din Gud skal være min Gud og dit
 Folk skal være mit Folk. Kun Døden
 skal stille os ad“.

Bed for din Prest.

Og dette Eders gode Hjertelag vil
 komme til syne først derved, at I flit-
 tig beder for Eders Prest. Derved
 gjør I ham en stor og herlig Belgjer-
 ning. Ofte klages der over, at Pre-
 sternes Tale ikke er saa varmt og be-
 gejstret, som den burde være. Hvor-
 for er det saa? Mon det ikke er, fordi
 Presten føler, at han staar for meget
 alene? Og da bliver han mismodig.
 Men tænk paa, hvor lykkelig den
 Prest maa være, som tør tro, at hans
 Sognebørn omkring i Hjemmene be-
 der for ham. Det vil give ham Op-
 muntring og Mod, naar han ellers
 er fristet til Mismod og Forsagthed.

Giv Presten din Tiltra.

Endvidere kommer dit gode Hjer-
 telag til syne derved, at I skænker ham
 Eders ubestaaende Tiltra og Venstap.
 Tag ham ind i Eders hjemlige Kredse
 og gjør ham fortrolig med eders
 Glæder og Sorger. Mød ham i Kir-
 ken hver Gang han skal prædike for
 Eder. Der er to Ting, som især glæ-

der og trøster en Prest: først, at Folk
 gaar flittig i Kirke, dernæst, at de ofte
 gaar til Alters. Mød derfor Eders
 Prest ofte i Kirken og læg fremfor alt
 Hjertet med i Bønnen: „Herre, vi er
 komne ind i dette dit hellige Hus for
 at høre, hvad du Gud Fader vil tale
 til os“. En utilfreds Mand sagde
 engang, da han kom ud af Kirken:
 „Dersom der havde været en anden
 Prest, havde vi faaet noget med hjem
 idag“. Træffende svarede en ham:
 „Dersom du havde havt noget at tage
 i, havde du nok faaet noget hjem“.

En Prest ved om intet i Himmelen el-
 ler paa Jorden, som er for godt for
 Menigheden. Saaledes burde ogsaa
 Menigheden føle ligeoverfor sin Prest.
 Naar han underviser Eder, maa I
 dele alt godt med ham. Ja, isandhed,
 naar I betragter det ret, har I me-
 get at takke Gud for paa denne Dag.
 Vi, som har boet her paa Vestkysten
 den største del af vort Liv, har havt ri-
 gelig Anledning til at se, hvordan det
 gaar i de Settlementer, hvor Kirkens
 Gjerning forsømmes eller tilside sættes.
 Vi har seet Virkningen paa Sammel-
 og Ung og ikke mindst paa de stakkels
 Smaa. Derfra bevar os Gud! Der-
 for er vi idag glade. Vi vil være med
 i de deilige Forgaarde. „Vor Gu
 staar til de banede Veie“. (Salm.
 84, 6.)

Hvor deilig skal Guds Kirke staa,
 Og i hans Nærværude staa,
 Naar alle Hjertes knyttet er
 Aldi et Sind og et Begjær.
 At elste ham og blive ved
 At vandre frem i Kjærlighed.
 Modtag da en hjertelig Hilsen fra
 Nabomenighederne. Gud velsigne
 Prest og Menighed paa dette Sted.
 Amen.

— Gavmild Haand bliver ikke tom.
 Mmiser forarmer ikke.

— Saa meget det mangler os paa
 Tro, saa er der Vådsfarer og Raater
 hos os. — (Luther.)

Tre dage af Gellerts Liv.

(Fra Hjel efter „For hjemmet.“)

(Slutning.)

Tredie Dag.

Gellert vidste ikke, hvad han skulde sige, da ogsaa Prindsen talte om denne Salme. Han mente nu, at den maatte paa en uforklarlig Maade være kommen ud blandt Publikum, men dette kunde han atter ikke begribe. Sagen gjorde ham næsten forvirret. Hvorledes kunde dette være skeet, da han dog først igaar Morges havde digtet den?—Sjerne havde han spurgt Prindsen, hvorledes han da havde lært denne Salme at kjende; men han holdt det dog ikke for anständigt og årbøddigt at henvende et saadant Spørgsmaal til Prindsen.

„Man har sagt mig, at De er meget hyggelig,“ vedblev Prindsen; „men jeg glæder mig ved at finde Dem bedre, end jeg havde forestillet mig. Men alligevel er Deres Ansigtssfarve ingenlunde blomstrende, og man maa vel antage, at De sidder altså meget stille?“

„Mit Kald gjør det nødvendigt for mig at studere,“ sagde Gellert med et Bukt.

„Vel sandt,“ vedblev Prindsen, „men De maa tænke paa at lade det tykke Folk beholde sin Yndlingsdigter, og lade Dem mere Bevægelse.“ „Jeg gjør det saameget jeg formaar, Deres kongelige Høiighed.“

„Vel, ærede Hr. Professor,“ sagde Prindsen, „men ikke nok. Hvor ofte vil ikke den smudsige Gade afholde Dem uden at tale om andre Forhindringer. De skulde holde Dem en Hest og ride daglig ud. Ingen anden Bevægelse er saa veigjørende for dem, hvem Kald og Embede nøde til at sidde stille, som denne.“

„Vel sandt, Deres kongelige Høiighed. Ogsaa min Læge foreskriver mig dette; men ikke enhver formaar at tilveiebringe Midler hertil. —“

„Vel sandt, Hr. Professor,“ gjentog Prindsen hans Ord, „naar Hjertet er saa mildt og barmhjertigt, at det kjærlighedsfuldt paa en Gang ofrer de sidste tredive Daler til en nødblidende Familie.“

Gellert var af Skamfuldhed næsten falden i Jorden. „Vidste da al Verden?“ — Det blev baade blaat og grønt for hans Ansigt.

Prindsen saa hans Forlegenhed og greb hans Haand. „Ædle Mand,“ sagde han, „jeg ved, hvorledes De

handler, og det være langt fra mig at ville dadle Dem for, hvad der maa bringe Guds rige Betsignelse over Dem. Ja, Gud velsigne Dem derfor! Men tillad mig af min Stald at forære Dem en Hest, hvis fromme Natur gjør den stikket til Ridehest for en Fregdens Mand.“

„Deres kongelige Høiighed — stammede den overraskede Digter, men han kunde ikke frembringe et Ord mere, thi hans Stemme svigtede ham.

Prindsen trykkede, selv bevæget, hans Haand, derpaa saade han for at hindre ham fra at udtrykke sin Taknemmelighed: „Mine Forretninger kalder mig nu bort. Lev vel, ærede Mand! Gud opholde endnu længe Deres dyrebare Liv for os. Maatte Hesten bidrage dertil!“ Han bukkede og gik ind i Sideværelset.

Et Dieblik stod Gellert der, uden at kunne samle sig; da traadte Adjudanten hen til ham.

„Ser De, ærede Hr. Professor, en kongelig Prinds maa ikke staa tilbage for en Bondelensmand.“

Gellert stirrede paa ham.

„Hvorfor ved Hans kongelige Høiighed alt dette?“ stammede han.

Adjudanten smilede.

„Prindsen vide vel ikke alting,“ sagde han, gottende sig over Gellerts Forlegenhed, „men ofte mere end andre Menneskebørn. Bryd ikke Deres Hoved dermed, og bemyt Prinsens Foraring ret flittigt til Deres Sundhed.“

Gellert forstod Hentydningen til, at det nu var Tiden til at sjerne sig. Han bad ham om at bevidne Prinsens hans dybeste Taknemmelighed og gik, ledsaget af Adjudanten lige til Døren.

Gaade paa Gaade opdyngede sig omkring ham. Det forekom ham, som om en høiere Magt var virksom i alt det, som han havde oplevet i de sidste tre Dage. Mangen Gang forekom det ham, som en Drøm; men da han kom til sin Bolig, arbejdede Bedhuggerne flittigt paa hans Brænde, og ved Døren holdt en fyrstelig Rideknægt en overmaade smuk Ridehest, stabelig sadlet og optøilet.

„Der ster Tegnet og underlige Sjerninger, Hr. Professor!“ raabte Husholdersten. Igaar det prægtige Brænde, der ordentlig vokser under Bedhuggernes Voks og Sag, og idag denne kongelige Hest! Hvad skal dog Enden blive?“

„Nu, nu“, smilede Gellert, „vår kun volig, Træerne vokser dog ikke op til Himmelen!“

I sin Stue sad Gellert henimod Aften. Han havde betalt Bedhuggerne og beholdt dog mange Penge tilbage; han havde den smukkeste Hest, og hans Sjæl fyldtes med den varmeste Tak til Gud.

Da greb han Pennen og nedskrev denne Salme:

(Mel. Du høie Fryd for rene Sjæle.)

O Almagts Gud, hvor stor din Naade! Al, den, som ikke priser dig Med Lov og Tak, dig ei la'er raade, Til Dyret har fornødret sig!

O, paa din Kjærlighed at grunde, Det være al min Levnets Tid;

Gi mig min Gud forglemme kunde, Mit Hjerte, glem Ham ingen Tid!

Hvo har mig underfuldt beredet?

Min Gud, der danned mig af Støv.

Hvo har med Langmod dog mig ledet?

O, Han, fra hvem jeg ofte løb.

Fra hvem i Hjertet kommer Freden?

Fra hvem til Manden Lys og Kraft?

Fra hvilken Rude strømmer Glæden?

Mot ei fra Ham som alt har stabt?

Sku, o min Mand! ind i den Himmel, Til hvilken Gud dig dannet har,

Hvor du blandt Englestarens Brim-

mel

skal saa et Syn saa underbart!

Du har en Næst til denne Glæde,

O, ved Guds Godhed er den din;

Se, derfor maatte Kristus græde,

At du kan have Smil paa Kind.

O, skulde jeg den Gud ei ære, Og al hans Godhed ei forstaa?

Han skulde kalde, jeg ei være Beredt paa Sandheds Vei at gaa?

Hans Villie er i Hjertet tegnet, Hans ord i alt bekræfter sig;

Som Gud skal intet være regnet, Ham være Pris evindeligt!

Det er min Tak, det er hans Villie:

„Fuldkommen vær, saa som Han;“

Wil jeg fra dette Bud mig skille,

Som Sin Han mig ei kjende kan!

Hvis jeg Hans Kjærlighed kun ynder,

Saa føres jeg paa Sandheds Vei,

Og om jeg lidt af Svagthed synder,

I mig dog Synden hersker ei.

O Gud, din Kjærlighed og Naade Lad altid mig for Die staa!

Om styrke mig og altid raade Væg hen paa Livets Vei at gaa;

Den træste mit beflemte Hjerte, Den ledte mig i Døttens Tid; —

Den førte i min sidste Smerter, Den lette mig min sidste Strid!

Da han paa denne Maade havde givet sine Følelser Lust og just havde fuldendt Salmen, traadte Doktoren ind.

„Allerede igjen en Salme?“ raabte han, idet han styrkede løs paa Bordet, hvorpaa han lagde Manuskriptet til Salmen: „Jeg har i gode Dage“ osv.

„Ja“, sagde Gellert smilende, men trak Bordstøffen ud og lagde den ned i den. Denne skal De ikke saa, Doktor, thi Gud ved alt, hvad De har gjort med den anden.“

Doktoren vilde briste af Latter, da Gellert fortalte ham alt, hvad der var skeet med Hensyn til denne Salme. „Nu maa De strifte, hvorledes alt dette hænger sammen“, udbrød han.

Doktoren saa længe paa ham, og i hans Træk afspejlede sig en salig Glæde.

„Hvad jeg har gjort, er intet“, sagde han. Gud har lagt en Betsignelse paa Deres Salme, som viser sig virksom. Det er alt. Dyrer Recepter kan jeg skrive, Høijæredede! men jeg erkjender, at Apothekeren ikke kan udføre dem, og jeg heller ikke. Denne Gang har Han deroppe udsjort dem, uden at jeg anede det. Ham være Væren!“ Og med disse Ord ilede han ud af Døren.

Vi slutte med W. O. von Horns Ord:

„Blindt maatte det Mandens Die være, som her ikke saa Guds Fingert, og ligeledes det Hjerte, som ikke udraabte: Lovet være Herrens Navn nu og i al Evighed!“ Amen!

Ja, glæder eder i Herren og værter glade, I Næstfærdige, og priser ham, alle I Fromme!

Følg Jesum efter.

En dannet Hedning i Kina kom til en Missionær og sagde: „Jeg har endnu ikke hørt eders Lære, men jeg har seet den. Jeg har til Nabo et Menneſte, som var iblandt de mest trælskjære og stridshjerte i vor By. Men i flere Maanedes har han nu været som et helt andet Menneſte, sagtmodig og venlig. Da jeg spurgte efter, hvad der var Grunden til denne Forandring, fik jeg til Svar, at han har antaget den kristne Tro. Jeg ser, at denne Tro maa være god, og jeg ønsker nu ogsaa selv at saa Undervisning i Kristendommen.“

Til Varnehjemmet i Teller, Alaska.

Fra Past. N. O. Bjerkes Kald, Bellingham, Wash.: 2 Kvilter, 2 Blankets, 1 Overcoat, 1 Kaabe, 2 Jakker, 1 Par Bukser, 1 Pige-Jakke.

1 Bor (fra hvem vides ikke), 3 Yds. Kjøletøi, 2 Børne-Jakker, 1 Guttebluse & Bukser, 1 Mandstrakke, 1 Par Bukser, 1 Skjorte, 2 Skjorter, 2 Underkjørter, 3 „Waists“, 3 Par Strømper, 2 Klædesposer, 1 Forklæde, 3 Kjoler, 1 „Mans Sweater“, 8 Jakker, 2 Underkjørter.

Fra Roy, Wash.: 1 Bor fra Miss Bertha Harstad og Mrs. B. R. Fadness, en Del Baand, 30 Knapper, 8 „Waists“, 2 Underkjørter, 3 Skjorter, 1 „Nightgown“, 2 Pigekjoler, 1 „Cape“, 1 Blanket, 1 Stykke Flannel, 3 Jakker, 4 Underkjørter, 2 Par Strømper, 1 „Sweater“, 2 Par Vanter, 1 „Drower“, 3 Guttebukser, 1 Seiler-Jakke, 2 „Caps“, 4 Skjorter, 1 Vest, 2 Par Buksejæler, 3 Damebelter, 2 Damekraver, 6 Mandsslips.

Fra Skagit, Past. H. M. Tjernagels Kald: Mrs. L. E. Thompson: 3 Par Strømper og noget Garn, 4 „Lace Curtains“, 1 Par Vanter, 5 Yds. Gingham, 1 Dufin „Spools Silk“, 1 Stykke „Ducking“.

Mrs. J. Johnson: 1 Stykke „Dil-Cloth“, 6 Yds. Flannel, 4 Pakker „Tacts“, 1 Blanket.

Mr. Sage: 2 Hatter, 6 Yds. „Mush-ing“, 5 Par Sko, 3 Slips.

Fra Portland, Oregon, Past. Hagoes Kald: 1 Kasse, 2 „Corsets“, 10 Blankets, 8 Kvilter, 1 stor „Rug“, 5 Stykker „Matting“, 2 Regnfrakker, 1 Overfrakke, 7 Frakker, 6 Par Bukser, 2 Gutteklædninger, 5 Vestes, 4 Puder, 1 liden kvilt, 2 „Caps“, 17 „Waists“, 13 Par Strømper, 11 Skjorter, 2 Par Vanter, 14 Par Sko, 1 Par Oversto, 2 Par Klubbers, 2 Par Slippers, 5 Par „Drawers“, 9 Underkjørter, 6 Barnekjørter, 3 Barneblanketter, 4 Skjorter, 2 „Sweaters“, 2 „Ladies-Caps“, 2 „Child's-Sweaters“, 13 Barneunderkjørter, 8 Jakker, 8 Barnekjoler, 2 „Ladies-Caps“, 1 Barnefrak, 2 Par Børns „Elastic“, 3 Par Strømper, 1 Stykke „Eiderdown“, noget Garn, noget Legetøi og Papir.

Fra Zion's Menigheds Kvinder, tilhørende Past. O. J. Ordals Kald: 1 Par Sko, 2 „Caps“, 2 Barnekjoler, 2 Par Vanter, 5 Par Strømper, 3 Vestes, 1 kvilt, 3 „Baby-Capes“, 9 Jakker, 8 „Waists“, 6 Skjorter, 4

„Drawers“, 6 Skjorter, 5 „Tom o-Shouters“, 5 „Caps“, 2 Stykker Klæde.

Fra Silverton stand. ev. luth. Menigheds Kvindeforening. Mrs. L. M. Toft 1 Par Blankets og en Jakke, Mrs. Berge 1 Par Blankets, Mrs. O. Hauge 1 Par Blankets, Mrs. P. L. Goplerud 1 kvilt, Mrs. B. Tingelstad 1 Frakke, 1 Vest, 1 Skjorte, et Skjort og et Par Sko. Fra Kvindeforeningen — Jällesarbeide — en Log Cabin kvilt, bestemt for Past. og Fru Brevig. Fra Kvindeforeningen — et Underliv. Mrs. J. C. Benson 2 Par Benklæder og en Trøie, Mrs. G. G. Evans 2 Skjorter og en „Sweater“, Mrs. O. L. Hatteberg 1 Par Pudevar, Mrs. Morris Johnson 1 Par Benklæder og 1 Par Strømper, Mrs. M. J. Madjen 1 Sæt Understøi, et Par Strømper, 2 Huer, Mrs. J. P. Larsen 2 Par Benklæder, 2 Par Strømper, 1 Par Vanter, en Skjorte, en Underkjorte, en Frakke, Mrs. Jeppe Hansen en kvilt, Mrs. Knut Jensen 2 Trøier og 2 1/2 Yard Gingham, Mrs. M. Jensen, Mrs. C. J. Benson og Mrs. Ole Sätren en „crazy Quilt“, Mrs. A. O. White 1 Trøie.

Med hjertelig Tak til alle Givere!
I. L. Brevig.

Tacoma.

Bor Frelvers evang. luth. Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8. Søndags skole kl. 9:30 Form.

Dre J. H. Preus, Pastor
1701 So. J. St. Tel.: bla c 8542

Visell & Ekberg

ældste Bogfirma i Nordvesten.

Stort udvalg af

Norske Bøger, Bibler, Salmebøger, Huspostkasser, Skolebøger, nye norske Ordbøger, Fortællingsbøger, m. m.

Dansk- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers, Sunday Schools and Libraries.

Billetter sælges med alle første klasses Linier til og fra Europa. „Drafts“ og „Money-orders“ til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1808 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Pacific Distrikts Prester.

Naberg, O. H., Parkland, Wash.
Blåtten, J.,
bor 175, Rockford, Wash.

Borup, P.,
Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, N. O., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.

Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.

Carlson, P. R. M.,
693-26. St., W. Oakland, Cal.

Dale, J. D.,
Silvana, Wash.

Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.

Foss, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grönsberg, O., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.

Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Oakland, Cal.

Harstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.

Hellikson, O. C.,
Genesee, Idaho.

Holden, O. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.

Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.

Larson, W. A.,
Livermore, Cal.

Neste, Theo. P.,
417 29th St., Astoria, Ore.

Ordal, O. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.

Preus, Dre J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.

Skattebøl, O., Fern Hill, Wash.
Stub, H. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Sörensen, H. W.,
417-29. St., Astoria, Ore.

Stensrud, S. M.,
344-18. St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

White, N. O.,
Silverton, Ore.

Xavier, N. P.,
Parkland, Wash.

Rutherst Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Hermitage Hus ved det nye Landingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmisjonær, træffes i Pilgrim-Hus og haar Emigranterne si med Raad og Doad.

Hov, som kommer fra Seattle, ligger med Belt Line Street car lige til Døren.

Send Pacific Herald en ny Abonnent. Bare 50c for et helt Aar.

Dr. Louis S. Schreuder

norst Læge og Kirurg.

Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498. 7285

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1718

BILLIGT FARM

LAND

For Oplysning skriv til

BARBO & HALVORSON,
SUMAS, WASH.

UNIVERSITY**MEAT MARKET**

A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of

Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-

SUPPLIES

OF

All Kinds

Vaughan & Morrill
Company

926 Pacific Ave.

TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Sam Crow
House
Furnishing
Company.

Complet udvalg af

Møbler, øvne og crockery.

225-27-29 RIVERIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 244

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Preseskonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor D. J. Erbal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. G. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Pastor S. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Maret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Et Par Uger siden

blev der af Akademiets Bestyrer tilsendt flere af Herolds Læsere en Konvolut, der indeholdt fem Postkort tiligemed en Begjæring om at adressere disse og sende dem til sine Venner og Bekjendte, som maatte være interesserede i Skolen.

Mange har svaret paa denne Henvendelse og sendt en Liste over Navne og Adresser paa dem, til hvilke Postkortene var adresserede, og saaledes gjort en hel Del til, at Skolen kan blive kjendt. Men der er dog flere, som ikke har ladet høre fra sig. Disse vil vi venligst bede om snarest muligt at sende disse Postkort til unge Mænd eller Kvinder, som kan være interesseret i Skolegang, eller til Forældre, som har Børn i den Alder, at de burde gaa paa en høiere Skole.

Det, som Skolens Bestyrer beder om her, vil ikke koste vore Læsere en eneste Cent — blot et Par Minutters Arbejde — men det kan dog blive til stor Nytte baade for Skolen, som derved vil hjælpes til at faa flere Elever, og for vedkommende unge Mænd og Kvinder, som paa denne Maade vil kunne komme ind under vor Skoles Paavirkning.

Det koster blot en Cent.

Om der skulde være nogen blandt vore Læsere, som ikke har modtaget disse Postkort, men som dog vil være med at gjøre noget for Skolen, saa vil

vi bede saadanne om at indsende til Skolens Bestyrer, Prof. N. J. Hong, et Postkort med Navn og Adresse paa saadanne, til hvem de ønsker Skolens Katalog sendt.

Eksemplets Magt.

En hedenst Høvding paa en af Sydhavsoerne sagde til en Missionær: „Det maa være et godt Ord, som I prædiker; thi jeg ser, at de af mine Landsmænd, som har taget imod Ordet, de gjør nu, hvad de før ikke har gjort, og hvad vi andre ikke gjør: De elsker deres Fiender, og det er en god Ting at elske sine Fiender.“

En Prædikant ligner en Brønd.

Det er ikke en ringe Anseelse for en restaffens Prædikant, naar han staar i en Menighed, hvor Guds Ord bliver agtet ringe og den offentlige Gudstjeneste forsvundet. Dette maatte ogsaa Johan Brenz (han døde som Provst i Stutgard 1570) erfare, men lod sig dog derved ikke gjøre modløs.

En anseelig Theolog, Phanjer, stattede Brenz meget høit og nærede et heftigt Ønske efter at lære ham personlig at kende. Han reiste derfor til Stutgard og blev meget glad, da han i Herberget erfor, at Brenz var hjemme og tidlig den næste Morgen vilde prædike i nærmeste Kirke. Da han antog, at mange Tilhørere vilde indfinde sig, begav han sig tidlig til Kirke for at faa en god Plads. Der blev begyndt med Sang; men da kun saa indfandt sig, troede den Reisende at have erholdt feilagtig Underretning. Imidlertid besteg en ærværdig Mand Prædikestolen og holdt en ophyggeilig og gripende Tale.

Efter Prædikenen gaar Phanjer op til ham i Koret og erfarer da, at han virkelig havde hørt den Mand, for hvis Skyld han var reist til Stutgard. Brenz tog ham med hjem. Paa Veien yttrede Phanjer, at han maatte høiligen forundre sig over, at en Mand som Brenz havde saa saa Tilhørere, og dog ikke blev fortrydelig derover, men optraadte for den lille Højs Skyld. Brenz beklagede tilligemed ham det guddommelige Ords Foragt; men, da de netop gik forbi en Brønd, spurgte han Phanjer, hvilken der var den største Dyd ved denne Brønd. Phanjer undskyldte sig med,

at han som en Fremmed umuligt kunde vide det; men Brenz sagde: „Denne Brønd har det Gode, at den giver, der findes nu mange eller saa, som øse af den. Saa maa det guddommelige Ords Tjenere ogsaa være — de være mange eller saa, som kommer til dem.“ (Maanedstidende.)

„Min Frelser skal blive skjønnere.“

En Guldsmed fik engang Guld af en vis Vegt for at gjøre et Kristus-Billede deraf. Da det nu var færdigt, fandt han ved Veiningen, at dets Vegt var bleven forøget. Han saa sig nu i slem Forlegenhed, idet han frygtede for, at Bestilleren kunde mistænke ham for at have blandet uædle Metaller i Massen. Han spurgte sine Arbeidere, om de kunde opklare Sagen. Da traadte den yngste frem og sagde: „Mester, det er mig, som har gjort det.“ „Men hvorledes og hvorfor gjorde du da det?“ spurgte Mesteren. Gutten svarede: „Jeg tog det Guldstykke, som jeg eiede, af min Sparebøsse og kastede det i den glødende Masse, for at min Frelser skal blive endnu skjønnere.“

Har vi det samme Sind, som hin Læregut, saa at vi gjør hvad vi formaar, for at vor Frelser kan blive skjønnere, det vil sige forherliget blandt Menneffene og mere og mere lovet og priset paa Jorden?

Jeg tænkte: Jeg vil ikke tale mere i hans Navn.

Jer. 20, 9.

En Prest, som allerede i tredive Aar havde forkyndt Evangeliet om Guds frie Naade i Kristus, blev engang meget ansegt og kom paa den Tanke, at han hidtil havde arbejdet forgjæves, fordi han ikke kunde spore nogen synlig Virkning af sin Prædiken. Han besluttede derfor at nedlægge sit Embede. En Søndag, efter at han havde forvaltet til Høimesse, meddelte han sine Venner denne Beslutning og erklærede, at han ikke engang vilde prædike om Eftermiddagen. Forgjæves forestillede de ham, hvor meget han derved vilde bedrøvede ialt rigt forsamlede Tilhørere, da ingen i Dieblikket kunde optræde i hans sted. Han holdt fast ved sit Forsæt. Men se, da bankede det paa Døren, og en gammel kristelig Kone, som boede langt borte, traadte ind og

sagde: „Jeg kommer for at bede Presten, da jeg ellers ingen No kan finde, om at prædike i Eftermiddag over de Ord: „Og jeg tænkte: Jeg vil ikke komme ham ihu og ikke tale mere i hans Navn. Men da blev det i mit Hjerte som en brændende Ild, der var indesluttet i mine Ben, og jeg trattede mig ud med at udholde den og magtede det ikke.“ (Jer. 20, 9.)

Truffet af disse Ord og oplivet ved den Trøst, som laa deri, opfyldte Presten Konens Begjæring. Fra denne Tid forsvandt hans Bekymring, og han kunde nu fortsætte sin Embedsgjerning med Frimodighed og Glæde, ligesom ogsaa hans Virksomhed blev til Betsignelse for mange.

Naar Høsten kommer, vil Frugten sees og ofte besjæmmende overraske den tro Lærer.

„Skal jeg saa mangen mødig Dag Savne Frugten af min Vidie,
Mangen Aften, trætt og svag
Hovedet til Hvile bøvle,
Paa dit Ord ved Morgengry
Gaar jeg til min Id paany.“

Min Fader er rig.

Den fattige, men gudsfrygtige William var 15 Aar, da han udtalte de Ord: „Min Fader er rig.“ Han var Søn af fattige Forældre, der begge døde tidlig fra ham, og de efterlod ham ingen jordiske Skatte. Han maatte derfor ernære sig ved sine smaa Hænders Arbejde, snart hos den ene og snart hos den anden; men Kjærligheden til Gud havde de gudsfrygtige Forældre søgt at opelste i sit Barns Hjerte, og med denne Skat vandrede William forældreløs om i Verden.

Nogle andre Børn søgte engang at lokke den unge William med sig paa en Dansesal i Udkanten af Byen, men da han paa det bestemteste modsatte sig deres Forslag, raable de efter ham: „Det kan gjerne være det samme, om du ikke er med; thi det er alt for galant Selskab for en saadan Fattiggut som du, der ikke engang har stikkelige Klæder paa Kroppen.“ „Ja, jeg er fattig, men min Fader er rig,“ svarede William med et Smil paa Låben.

„Din Fader er rig! Du har jo ingen Fader, Gut.“ „Jo, jeg har en rig Fader, og han vil engang gjøre mig rig med sig.“ „Hvem er din Fader? Sig os det, du, som bruger saa store Ord; du kjender ham vel?“ „Ja, jeg kjen-

Gaa og hör Luther College Band og

der ham! Min Moder fortalte mig om ham, før hun døde; han er alle Herrers Herre og Kongers Konge." De uartige Børn ifammede sig og forlod ham.

Den ruinerede Handelsmand.

En Handelsmand mistede for nogle Aar siden al sin Eiendom. Han gif Hjem opfyldt af Sorg og Bekymringer. „Hvad feiler dig?“ spurgte hans Hustru. „Jeg er ruineret, jeg er fattig, jeg har mistet alt,“ raabte han, idet han lagde Haanden paa sin brændende Pande.

„Alt,“ sagde hans Hustru, „nei, endnu har du mig.“ „Alt, Far,“ sagde hans ældste Søn, „jeg er her.“ „Dg jeg ogsaa,“ sagde hans lille datter, idet hun sprang frem og slog sine smaa arme om hans Hals. „Dg du har endnu din Helbred i Behold,“ sagde hans Hustru. „Dg dine Hænder at arbejde med,“ sagde hans ældste Søn, og jeg skal hjælpe dig.“ „Dg du har begge dine Fødder til at bære dig omkring og dine Vine til at se med,“ sagde hans lille Datter. „Dg du har Guds Løfter,“ sagde den gamle Bedstemoder. „Dg den gode Gud,“ istemte hans Hustru. „Dg Himmelen at komme til,“ sagde hans lille Datter. „Dg Jesus har gaaet for at berede Krum for dig,“ sagde hans ældste Søn.

„Gud tilgive mig!“ raabte Kjøbmanden idet han brast i Graad; „jeg har ikke mistet alt; hvor lidet har jeg ikke tabt, imod hvad jeg endnu har tilbage!“ Dg han fattede Mod og begyndte igjen at arbejde.

Den rette begyndelse.

I en af Nord-Amerikas Sydstater levede der en Kvinde, som var 89 Aar gammel.

Da hun endnu ikke havde lært at læse, gif hun hver Dag efter endt Arbejde til en Aftenstole for at blive underdøist sammen med nogle Børn. Hun maatte begynde med a, b, c, just som et lidet Barn, men saa stor var hendes Iver, at hun inden nogle faa Dage havde lært Bogstaverne.

Saa snart hun kjendte dem igjen,

sagde hun til sin Lærerinde: „Nu vil jeg først lære Jesu Navn; thi jeg tænker, at det øvrige skal gaa lettere, naar jeg først lærer at stavet dette dyrebare Navn.“

Dg saaledes er det. Alt gaar bedre og lettere, naar man begynder i Jesu Navn.

„Alt, hvad I gjør i Ord eller i Gjerning, det gjør alt i den Herres Jesu Navn, takkende Gud og Faderen ved ham!“ (Kol. 3, 17.)

Bort Arbejdsfest.

Tacoma.

Kvindeforeningsmødet hos Mrs. J. M. Arntson den 26de Juli var vel besøgt. Næste Møde holdes Torsdag den 9de August i Kirkens Parlor. Vertinder er Mrs. J. B. Nicholson og Mrs. O. G. Storaasli. Alle er hjertelig velkomne.

Mrs. J. C. Burkee, som i længere Tid har lagt under Doktorbehandling paa St. Josefs Hospital, er nu kommet hjem igjen og er i god Bedring.

Vor Frelsers Menighed har med sin Søndagsstole sin aarlige Udflugt Søndag den 5te August. Man har denne Gang besluttet at gaa til den gamle Picnic-Grund noget bortenfor Burton, paa Washon Island. Str. „Burton“, som afskaar fra N. P. Dock Kl. 9 og 10.30, vil stoppe lige ved Grunden. Gudstjeneste holdes Kl. 11 i det frie. Alle er velkomne.

Gust. Anderson fra Seattle og Ellen Ostrum fra Tacoma ægteviede sig Torsdag Aften den 28de Juli i John Elstad's Hjem, 1007 So. „W“ St., ved Past. Preus. Mrs. Elstad er Brudens Søster. De nygifte skal bo i Seattle, hvor Anderson har arbejdet i flere Aar og snart tænker at bygge sig et Hjem. „Herald“ lykønsker!

Syd Tacoma.

Kvindeforeningens „Ice-Cream Social“, som holdtes i Martin Berges Hjem Torsdag Aften den 28de Juli, var en meget hyggelig Tilstelning i alle Dele. En stor Forjamling havde

indsundet sig. Omkring \$30 kom ind til Foreningens Kasse.

Søndagsstolen i Syd Tacoma vil møde for første Gang Søndag den 12te August Kl. 9.30 Form. og derefter regelmæssig hver Søndag. Mr. Minnan, som af Menigheden blev valgt til Superintendent, vil saa Hjælp af andre, saa Børnene ikke skal lide af Mangel paa Lærere.

Ved Menighedsmøde, som holdtes efter Gudstjenesten Søndag Eftermiddag den 29de Juli, fratraadte Pastor Preus sin stilling som denne Menigheds Prest. Det blev besluttet at kalde Pastor J. D. Dale fra Silvana som hans Eftermand. Forhaabentlig vil Past. Dale antage dette Kald og bosætte sig her, saa Arbejdet, som allerede har baaret rig Frugt, kan fortsættes og drives med Kraft.

South Bend.

Om Gud vil, holder den første nordlutherste Menighed i So. Bend Formiddagsgudstjeneste Søndag den 12te August i den svenske lutherste Kirke, og Aften-gudstjeneste i et Familiehuse efter nærmere Bekjendtgjærelse. Alle venligt indbudne.

N. P. Xavier.

Silvana.

Torsdag den 10de August kommer Luther College Band til Silvana. Om Eftermiddagen Kl. halv tre bliver der en Friluftskonzert paa Picnic-Grunden ved Sneves. Om Aftenen Kl. halv ni skal koncerten holdes paa People's Union Hall.

Ballard.

Menighedsmøde afholdes Mandag Aften, hvorved mange vigtige Sager behandles. Det bestemtes at gjøre noget, for at Børnene kan faa en passende „Play-Ground“ ved Skolehuset. Til Komite for denne Sag valgtes M. D. Albertson, N. Skotland og N. Egdivet. De har allerede taget fat paa Sagen og gjort en god Begyndelse. Det ser nu ud som om vore Skolebørn næste Aar skal faa en særdeles betvem „Play-Ground“.

Det bestemtes ogsaa at afholde en Missionsfest Søndag den 12te August Kl. 2 i Salmon Bay Park. Som Komite for denne Sag valgtes John Jacobsen, Anton Gunderfon og P. J. Landaas. Der skal ved denne Fest ofres til Judremissionen. Nabopresterne ventes at komme og tale, og Kirkeforet, samt Barneforet vil synge.

Vor Menighed havde sidste Søndag Besøg af Pastor N. P. Xavier fra Parkland. Han holdt Søndag Aften en meget vakker og god Prædiken over Aabenb. 14, 1: „Dg jeg saa, og se, Lammet, som stod paa Zion's Bjerg, og med det Hundrede og fire og firti Tusinde, som havde dets Faders Navn skrevet i sine Pander.“ Maatte ogsaa dette Kjære Vidnesbyrd bære Frugt for den evige Høst.

Miss Hilda Hansen, som i længere Tid har opholdt sig i Ballard af Helbredshensyn, reiste forleden tilbage til sit Hjem nær Grand Forks, N. D. Senere har vi faaet Budskaab om hendes Død. I den Tid, hun var her, vandt hun mange Venner, der vil erindre hende som en from Pige. Naar Sygdommen tillod det, var hun i Kirke og fort for sin Afreise afslagde hun den gode Bekjendelse og nåd Nadveren. Fred med hendes Siel.

Interbay.

Kvindeforeningen i Interbay vil Søndag den 5te August Kl. 3 Eftermiddag afholde en Missionsfest. Festen skal holdes ved Salmon Bay Skolehus, Hjørnet af 26de Ave og Prospect St., Interbay. Korre Taler, Sange af et Kor og Deklamationer, samt Musik vil udgjøre Programmet. Ved sidste Møde af denne Forening fik „Herald“ 9 nye forskudsbetalende Abonnenter.

Rome, Alaska.

Juli 6, 1906.
Pacific Herald!
Efter en meget behagelig Rejse ankom vi til Rome omtrent Kl. 12 den 4de Juli. Rom altsaa itide til at deltage i Festlighederne, som holdtes her i Anledning af vor Frihedsdag. Det

Kor, den bedste College Band i U. S. —

mest interessante for os at se var en fri Uddeling af 15 eller 20 Kasser Appelsiner (Oranges). Estimobørnene og andre ogsaa, stappede Kommerne saa fulde, at de næsten ikke orkede at gaa. Appelsiner sælges her for omtrent 75 Cts. pr. Dussin.

Nu har vi været her i over to Dage og ventet paa Baad, som skal gaa til Teller; men det er saa stormigt, at Baadene, som ligger en Par mil ude paa Søen, ikke kan tage paa hverken Folk eller Fragt.

Hele Rejsen var meget interessant, da der var Folk fra alle Dele af Landet ombord. Ganste mange fra San Francisco, hvor de havde mistet sin Eiendom. Maden smagte godt undtagen de to, tre første Dage, da vi ikke følte rigtig godt. Olaus Mseth stod sig rigtig godt. Clarence Tjernagel var ogsaa tilfreds i sin Stilling og ikke det mindste tilbageholdende, men havde altid lidt tilovers for Fjstene. Veiret var udmerket. Folk som havde gjort denne Rejse mange Gange før, sagde, at de aldrig havde seet Søen saa stille som denne Gang.

Derfor Veiret tillader det, saa rejser vi til Teller imorgen tidlig.

Martin Hokenstad.

Spokane, Wash.

Past. Carlo H. Norgaard holdt sin Tiltrædelsesprædiken sidste Søndag den 29de Juli i Spokane N. C. L. Menighed. En stor Forsamling var fremmødt, deriblandt næsten alle Søndagskolebørnene. Et Velkomstoffer optoges og Menigheden viste sin nyankomne Prest en hjertelig Modtagelse.

Fra Tjernt og Nær.

En stakkels Merikaner blev i Los Angeles dømt til 5 Aars tungt Arbejde i Tugthuset for at have stjålet et Par 15 Cts. Pantjæbler. Det er vistnok som det skal være. Men det minder igjen om, hvor let det er at komme disse Smaaafjeltringer tillivs, medens de store magtige Herrer, Ojsefonger og Pengemænd, som sidder og knuser sine Medlemmer i Hundredevis og ruinerer deres Hjem, ofte kan se ad Lovene og Lovens Haandhævere, som ikke kan naa dem. Disse

Storfolks Forbrydelser gjøres i Smug. Der er dog alligevel liden Trøst for dem; thi engang skal det søres frem for Lyset, som var skjult i Mørket. Da vil der ikke blive Persons Anseelse.

*

Prof. Stub fra vort theologiske Seminar i Hamline, Minn., repræsenterende den norske Synode, Staten Minnesota og St. Paul, havde den 27de Juni Audiens hos Hans Majestæt Kong Haakon. Prof. Stub overrakte Kongen et Prædialbum med nordiske Sagn ogsaa i engelsk Oversættelse.

I Kristiania vil overrækkes en Adresse fra Nordmænd i St. Paul og en større Album med Prospekter og som Samfundets Representant en Prædialbibel og Samfundets Historie, meddeler „Dagsposten“ i Trondhjem for den 28de Juni.

Bothell, Wash.

Søndag den 22de Juli var en Høitidsdag for Menigheden i Bothell, da Kand. Theol. B. Blicher blev indviet til det hellige Prædikeembede. Judgangsbøn læstes af Hr. Fr. Sæther og Ordinandens Levnetsløb oplæstes af Past. M. A. Christensen. Formand Foss prædikede og lagde varmt og indtrængende den nye Prest paa Hjerte, hvorledes og hvorfor han skulde gjøre en Evangeliets Gjerning. En efter Omstændighederne stor Forsamling var fremmødt. Menigheden ydede sin nye Prest et Velkomstoffer. Hans Levnetsløb lyder som følger:

Peter Blicher er født den 30te September 1876 i Bind Sogn, Ringkjøbing Amt, Danmark, af Forældrene Peder Christensen og Hustru Anne Margrete født Pedersen. Han blev døbt den 1ste Oktober samme Aar af Past. A. G. Jørgensen. I sin Barndom fik han Undervisning i Sognets Almueskole, indtil han Høsten 1890 blev konfirmeret af Past. J. Nygaard. Vaaren 1895 rehvandrede han til Amerika. I 1896 kom han til Luther College, Decorah, Ia. Efter at have gradueret derfra i 1903, blev han samme Aar optaget som Student ved Luther Seminar, Hamline, Minn. Ved den mylig afholdte Embedsæksa-

men fra den 18de Mai til den 5te Juni blev han befunden dygtig til at gaa ind i Prestegjerningen. Han har modtaget Kald fra de lutheriske Menigheder henholdsvis i Bothell og Redmond, Wash., samt til at gjøre Missionsarbejde i det omliggende Strøg.

Naar han idag fremstiller sig til Ordination, er det med dyb Erkjendelse af sin egen Uværdighed til at antage et saa helligt Kald; men paa samme Tid i det faste Haab til Gud, at han vil styrke og befæste ham i sin Tjeneste. Paa denne Høitidsdag takker han allerførst Gud, som saa naadig har ført ham indtil denne Stund. Dernæst mindes han sine Forældre, som gav ham en god og kristelig Opdragelse. Han takker ogsaa sine Lærere ved Luther College og Luther Seminar for deres gode og sunde Undervisning. Endelig takker han Slægt og Venner, som paa mange Maader har hjulpet ham i den lange Studietid. Gud lønne eder alle derfor! Han beder om denne Menigheds og andre kristnes Forbøn. Han beder ogsaa al Naadens Gud velsigne Arbejdet saaledes, at det maa blive dyrefølte Sjæle til Salighed og hans Navn til Ære.

Gud velsigne denne nye Arbejder og sætte ham til megen Velsignelse! Søndag den 29de Juli holdt han sin Tiltrædelsesprædiken i Redmond Kirke. M. A. G.

Luther College Band og Kor.

under Ledelse af Prof. Carlo H. Sperati, er nu paa Veien til Vestkysten. Omkring 50 Konserter skal holdes paa Veien. Her er Reiseruten fra Spokane og vestover: Everett, Torsdag den 9de Aug.; Silvana, Fredag den 10de Aug.; Stanwood, Lørdag den 11te Aug.; Beltingham, Mandag den 13de Aug.; Seattle, Tirsdag den 14de Aug.; Portland, Onsdag den 15de Aug.; Tacoma, Torsdag den 16de Aug.; Portland, Fredag den 17de Aug.; Astoria, Lørdag til Mandag, 18—20de Aug.; Silverton, Onsdag den 22de Aug.; Portland, — —, Tacoma, San-gersest, 25—27de Aug.

Katalogen

for Pacific Lutheran Academy 1906—1907 er nu udkommet og ligger alerede for mangen Læser, som ogsaa for mig. Den faaes frit ved at tilskrive Bestyreren, Prof. Song, Parkland, Wash.

I det samme jeg aabnede Katalogen, tænkte jeg: Hvortil en saa kostbar Affære, som dette fint udstyrede Hefte maa være? Vor Skole her stræver jo endnu — saa at sige — under Nybyggerlivets tarvelige Naar; men ved at læse i den, tænke nærmere over Sagen og særlig ved at tage Hensyn til det store og ædle Maal, som Skolen her tager Sigte paa, da maatte jeg sige mig selv: Kun det bedste er jo her godt nok. Og Katalogen er virkelig forsynet med det bedste Slags typografiske Arbejde, bedste Slags Illustrationer paa bedste Slags Papir, og de Mundstaber, Færdigheder og Evner, som her tilbydes vor Ungdom af begge Kjøen, er jo i den egentligste Forstand af bedste Slags, da alt her meddeles under Kristendommens Indflydelse og Belysning.

Hvad vort kjære Luther College har været og er for Østen, det skulde jo i en Forstand Pacific Lutheran Academy være for Vestkystens store Arbeidsmark.

Saa mener jeg da, at det meget Arbejde og det betydelige Pengeløb, som denne Katalog maa have kostet, er vel anvendt, og jeg vil indstændig anbefale den til Gjennemlæsning og Overveielse for ung og gammel og for alle Skole- og Missionsvenner. N. P. Kavier.

Koncert Tournen en glimrende Sultes.

Prof. Sperati med sine 43 Sutter og Miss Loe som Soloist gjør enestaaende Lykke, hvor de kommer. Det er: „Jeg kom, jeg saa, jeg vandt“ hele Tiden, kun at de ikke bare „saa“, men sang og spillede.

Det maa forundre os, naar vi hører gennem Aviserne, at man i deres Hjemby, Decorah, med ca. 6000 Indbyggere paa nogle Timer subskriberte \$1500 og inden man blev færdig dermed \$3000, for at Rejsen kunde foretages, og saa at Sutterne

efter Opfordring gav en Konfert lige før sin Afreise, som bragte \$500.

Men vi faar Løsning paa Gaaden, naar disse unge Amatører begynder at spille. Hvilken Begeistring de kan vække, viser „The Belview Independent“, som kommer fra en liden By i Minnesota. (Her havde den lutheriske Mandsforening og „Commercial Club“ slaaet sig sammen og arrangeret for Konferten). Fra Kl. 9 om Morgenen af, paa Dagen da Konferten skulde holdes, begyndte Folk at samles fra alle Kanter. Nabobyerne havde ikke alle været saa heldige. Nu maatte de til Belview.

Og her blev der Liv. Kl. 10.30 kommer Janitscher-Korpset marscherende opover Byens Hovedgade i sine straalende nye Uniformer. Snart stanser de midt i Byen og spiller næsten en Time for de store Mønstre af Folk, som stimler sammen. Kl. 3 begynder den egentlige Konfert. Og saa langt fra, at Folk har faaet nok, viser det sig, at de netop har faaet Smagen paa noget godt. De vil have mere, og indover bærer det til hvert Sæde er taget. En to Timers Konfert, hvis Lige Belview nok aldrig har haft, bliver paahørt med største Interesse. Der ophyses, at man om Aftenen atter vilde faa Anledning til at høre Musik i det frie. Og for tredje Gang paa en Dag tropper man nu i Flok og Følge op for endnu engang at høre og se paa disse unge Musikere. Dette er et Tilfælde blandt mange.

Men det er ikke bare de unge Mands Spil, som trækker. De repræsenterer en Skole, hvis Motto er: „Soli Deo Gloria“, Gud alene være Æren.

De rejser derfor ikke rundt for at deres eget Navn kan åres, men Guds, hvem al Æren tilkommer. Ham mener de at ære, naar de ærer sin Skole. Og paa hvilken Maade kunde vel en Flok unge Studenter bedre ære sin Skole, hvis Idealer er saa høje, end netop ved at rejse rundt om i Samfundet og gennem Musik talke de gamle Bauebydere, som var med og byggede op denne Institution, der har sat sine dybe Merker i det amerikanske Folks Historie og i Guds Haand været vort kraftigste Middel til Opbyggelse af Guds Kirke blandt de norste i Amerika?

Det er dette, som gjør, at vi her i „Herald“s Spalter, uden at tabe Bladets Opgave (at være Missionær) af

Sigte, kan kalde denne Konfert Tournee en „glimrende Sats“, og opfordre alle og enhver til at gaa og høre disse „vore Gutter“. Naar der til kommer, at Konferten vil blive noget ganske enestaaende herude, bare fra et musikalsk Standpunkt set, saa levnes ingen Grund, hvorfor vi ikke alle som en skulde være med at give dem en storartet Modtagelse paa vor Kyjt.

Bekjendtgjørelser.

Genejee: Søndag den 5te Aug. Gudsstjeneste med Konfirmation i „The Eng. Evang. Luth. Church“ Kl. 11 Form. Altergangs-gudsstjeneste Kl. 3 Eftermiddag.

Genejee: Søndag den 12te Aug. Gudsstjeneste i Vor Frelseres Menighed Kl. 11 Form. Om Aftenen Kl. 8 Gudsstjeneste i Miller Skolehus ved Howel, Idaho.

Den bedste Tilflugt.

Maret 1812 vil til alle Tider staa som et Merkeaar i Europas Historie, men især i det russiske Riges Historie. Napoleon I., Folkeslagernes Svøbe, vilde ved Erobringen og Indrykkelsen af Rusland føie den sidste Sten ind i sit Herredømmes Rjamppebygning; men netop denne Sten faldt tilbage paa ham selv og knuste den overmodige.

Da nu en Hær paa 600,000 fortrinligt udrustede Tropper under de franske Keiserer som en Rjamppebølge vältede sig frem mod Rusland, da Floden Niehmen var overfledet, den russiske Armee slaaet i det ene Slag efter det andet, og Faren for den russiske Keisertrones Fald rykkede nærmere og nærmere, da tabte jaagodisom alle ved Alexander den første Hof Modet. Kun en eneste Mand bevarede sin Tro og Frimodighed — det var den fromme Fyrste Saligin. Keiseren lagde med Forundring Merke hertil, og da de en Dag var alene sammen i Alexander's Arbejdsværelse, spurgte denne Fyrsten om, hvorledes han kunde være saa rolig. Saligin trak en liden Bibel frem og rakte den hen i mod Keiseren. Idet derne vilde tage Bogen i sin Haand for at betragte den nærmere, greb han imidlertid seil, og Bogen faldt ned paa Gulvet. Fyrsten tog den dieblakkelt op, og da han

igjen rakte sin høie Herre den, aaben, som den havde ligget paa Gulvet, fandtes netop den 91de Salme slaaet op, og Keiserens Dine faldt uvilkaarlig paa dens Begyndelsesord: „Den, som bor i den Høiestes Skjul, han skal blive om Matten i den Almægtiges Skjyge. Jeg siger til Herren: Du er min Tillid og min Befæstning, min Gud, paa hvem jeg forlader mig.“

„Ak, gid dog ogsaa Deres Majestæt vilde søge dette Skjul og flygte ind i denne Befæstning!“ udbrød Fyrsten, efter at Keiseren havde læst disse Ord høit. Alexander bad nu sin gudfrugtige Ven om at laane ham Bogen, traf sig derpaa tilbage i Stillehed og læste uden Tvil straks den herlige Salme helt igjennem.

Straks efter blev der af Keiseren paabudt en almindelig Bede- og Fastedag. Den Pope (Prest), der paa denne Dag skulde prædike for Hofset, valgte merkverdigt nok netop hine to Vers af den 91de Salme til Tekst uden nogenformhelt Tilskyndelse dertil udenfra.

Samme Dags Eftermiddag sendte Keiseren Bud til sin Hofkapellan eller Skriftesader og lod ham sige, at han skulde møde i hans Kabinet og læse et Afsnit i Bibelen for ham. Presten kom og begyndte at oplæse — den 91. Salme.

„Hold inde!“ raabte Keiseren noget stød over det aftalte Spil, som man efter hans Mening drev med ham. „Hvem har sagt, du skulde læse netop denne Salme for mig?“

„Gud selv“, svarede Kapellan med høitidelig Alvor, idet han saa stift paa Keiseren.

„Hvad mener du dermed?“ udbrød Alexander.

„Deres Majestæts Befaling“, vedblev Præsten, „kom mig ganske uventet og overraskede mig ikke lidet. Da jeg nu følte mig dybt overbevist om, at det var af stor Vigtighed at vælge det rette Stykke af Bibelen for dette høitidelige Dieblit, saa knælede jeg ned og bad Gud Herren om at lede mig ved Valget, jaafremt Deres Majestæt ikke selv vilde tilkjendegive, hvilket Afsnit jeg skulde læse. Og under min Bøn fillede den 91de Salme sig saa nimodstaeligt frem for min Sjæl, at jeg ikke kunde andet end deri erkjende et Svar paa min Bøn.“

Keiseren laug dybt greben. Han følte, at Guds Røst paa en ganske færdig Maade talte til ham. Ved Skrif-

tens Ord blev en tillidsfuld Tro paa Hjælp fra den uhyllige og dog nære Hærskarernes Gud plantet i hans Sjæl, og denne Tro voksede og blev sterk. Ved den lærte han at bide paa den Gud, som snart derefter uden menestelig Mellemkomst fastede den overmægtige Erobrer tilligemed hans Hær i Støv.

Ak, vilde dog blot alle Fyrster og Folkeslag ogsaa i vore Dage tage deres Tilflugt til Bibelens Gud, til den 91de Salmes Gud! Da vilde de finde en paalideligere Hjælp end alle Verdens Fæstninger, alle riplede Kanoner, al Diplomatiets Kløgt og al Krigskunst formaar at give dem, —

Ved N. Meier.

“PACIFIC HEROLD”

er fyldt med.

GODT LÆSESTOF,

ikke med Avertissementer. Det koster Penge at fylde et Blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertissementer.

De fleste Blade søger de avertiserendes Gunst og Gavn mere end Læsernes, og saaledes beriger sig selv med Penge.

“Pacific Herald”

Søger sine Læsers Gunst og Gavn og haaber at berige dem med usfortrængelige Skatte, som Mål og Kunst ikke fordærver.

Send os en eller flere nye Abonnementer

PACIFIC HEROLD

Starwood, Wash.

Parklandnyheder.

— Barnehjemmet optog 10 Børn i Juli Maaned, og om 2 Maaneder venter vi at faa alle Rum vel fyldte. Bestyreren ønsker, at nogen vilde give \$1000 til at bygge for, da mere Rum trænges saa vel.

Saa maa vi igjen bede om Hjælp til at drive vort Barnehjem. Mere Sengklæder trænger vi. Brugte Barneklæder kan vi bruge. Madvarer af alle Slags er kjærkomne. Har nogen mere Æbler eller anden Frugt end de selv behøver, saa er vi glad ved at faa dem. Børnene hopper og springer af Glæde, naar Æbler kommer til Uddeling. Alt vel i Hjemmet.

E. P. Wiland.

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

— Stort Lager af —

Herreklæder og Udstyrsartikler,
— samt —
Guttedklæder fra 3 Mar til 19 Mar gamle.

Hjigt Udvalg af Tøier altid paa Lager Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash

Alttenburger

Nye Testamente

med fortaler og anmerkninger af dr. Martin Luther samt med Mag. Veit Dietrichs summarier og Franciscus Bierlings fortaler og slutningsbønner til kapitlerne, med Weimarbibelens forord, indholdsangivelser til St. Jakobs brev og St. Johannes's Åbenbaring. Særdeles stiftet til husandagt.

554 sider liden folio.

I velstbind = = = \$2.00.

I presjet skindbind = = = \$2.50.

LUTH PUBL. HOUSE,

Decorah, Iowa

Gaa til Hirsch,

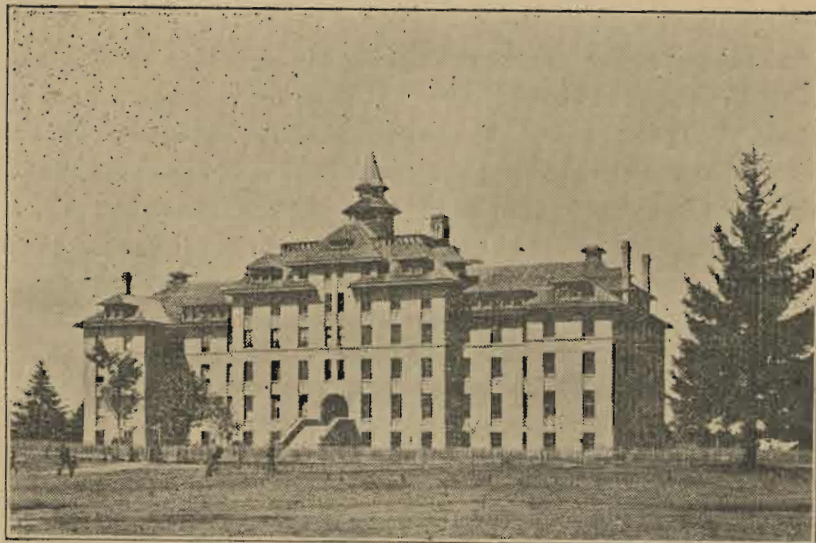
Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. om gaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, Wash.

Attend
The Pacific Lutheran Academy
and
Business College

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.

(2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.

(3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.

(4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.

(5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.

(6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Parkland, Wash.

Hellige Betragtninger

af Johan Gerhard. "Se til at faa fat i denne verdensberømte lille Andagtsbog, og læs den flittig for dig selv og for dit Hus."

212 Sider.

Indbunden = = = \$0.50

I halv Morocco og Guldsnit \$1.25

Populær Symbolik

af Martin Synther. Lutherst Veiviser til Prøvelse af de forskjellige Kirker og religiøse Samfund.

380 Sider.

Godt indbunden = = \$1.25

Lutheran Publ. House

Decorah, Iowa.